

تشکل‌های آب بران استان خوزستان (با استفاده از رویکرد مشارکتی)

منصور غنیان^۱، خدیجه سلیمانی هارونی^۲ مسعود برادران^۳

^۱استادیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین^۲ دانشیار گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و منابع طبیعی رامین^۳ دانش آموخته ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه کشاورزی و

منابع طبیعی رامین

m_ghanian@yahoo.com

تجارب سال‌های پس از تغییر مدیریت سنتی آب، همراه با بروز پیامدهای نامطلوب ناشی از کنار گذاشته شدن تشکل‌های محلی از عرصه مدیریت آب کشاورزی، نشان داد که دولت به تنهایی نمی‌تواند مدیر موفقی در این بخش باشد. همچنان که تجارب جهانی در زمینه مدیریت منابع آب کشاورزی در اغلب کشورهای دنیا نیز این ادعا را تأیید می‌کند. از سوی دیگر نتایج انجام تحقیقات مختلف برای دستیابی به راه‌حل مناسب جملگی بر این عقیده هستند که راهکار مناسب برای مدیریت بهینه سیستم‌های آبیاری، تنها در گرو اتخاذ رویه‌ای کثرت‌گرا و مشارکتی خواهد بود. لذا این مقاله که نتایج کلیدی یک پژوهش در استان خوزستان را با تجارب محقق از برگزاری کارگاه‌های آموزشی و حضور فعال در بین بهره‌برداران را با مبانی نظری مشارکت در مدیریت آب تلفیق نموده است، درصدد ارائه چارچوبی کاربردی جهت استفاده برنامه‌ریزان و کارگزاران می‌باشد و نیز در پایان مقاله با استناد به نتایج پژوهش پیشنهاداتی عملیاتی ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: تشکل‌های آب‌بران، مدیریت، مشارکت، بهره‌برداران